

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/428/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912210140
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6912210140.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., 851 01 Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zast. splnomocnenou advokátskou kanceláriou: Tomáš Kušník, s. r. o., 851 01 Bratislava, Údernícka 5, proti odporcovi: B. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX T., T., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, 080 01 Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zast. splnomocneným advokátom: JUDr. Andrej Cifra, Advokátska kancelária 984 01 Lučenec, J. Kráľa 5/A, adresa pre doručovanie: 984 01 Lučenec, Dr. Herza 12, o zaplatenie 1 172,81 € s prísl., na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu zo dňa 07. 02. 2013 proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 14C/335/2012-48 zo dňa 20. 12. 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

Vedľajší účastník je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania v sume 83,06 € a to na účet splnomocneného právneho zástupcu navrhovateľa: Tomáš Kušník, s. r. o., 851 01 Bratislava, Údernícka 5, č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXX, do troch dní od doručenia uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd odmietol odpor podaný vedľajším účastníkom na strane odporcu proti platobnému rozkazu č. k. 4Ro/113/2012-28 zo dňa 03. 09. 2012 ako oneskorene podaný. V odôvodnení uviedol, že platobný rozkaz súd vydal dňa 03. 09. 2012. Tento bol doručený odporcovi dňa 10. 09. 2012. Vedľajší účastník na strane odporcu oznámil vstup do konania dňa 20. 09. 2012. Dňa 06. 11. 2012 vedľajší účastník podal odpor proti vydanému platobnému rozkazu. Tento podal po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie odporu, ktorá uplynula odporcovi. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 26. 09. 2012. Súd odpor proti platobnému rozkazu odmietol ako podaný oneskorene. Vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 20. 09. 2012 oznámením svojho vstupu a v danom štádiu konania mu súd mohol priznať len tie práva a povinnosti, ktoré mal v tejto fáze konania samotný odporca, ktorému bol platobný rozkaz doručený už dňa 10. 09. 2012. V čase podania odporu vedľajším účastníkom odporcovi už uplynula lehota na podanie odporu a to dňa 25. 09. 2012. Touto lehotou v zmysle ust. § 93 ods. 4 je limitovaný aj vedľajší účastník.

Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote vedľajší účastník. Uviedol, že do konania vstúpil v čase, keď platobný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, má teda rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník, na strane ktorého vystupuje. Vedľajší účastník môže vstúpiť do konania v ktoromkoľvek štádiu konania až do jeho právoplatného skončenia. Nie je možné akceptovať názor, že lehota na podanie odporu proti platobnému rozkazu začína vedľajšiemu účastníkovi plynúť dňom doručenia platobného rozkazu odporcovi. Cieľom a zmyslom pôsobenia vedľajšieho účastníka v konaní je pomôcť svojimi úkonmi v spore tomu účastníkovi, na strane ktorého vystupuje. Zmysel vstupu vedľajšieho účastníka do konania pri akceptovaní tohto názoru nemohol byť naplnený, pretože

vedľajší účastník do konania vstúpil včas, teda v dobe, kedy vec ešte nie je právoplatne skončená, ale súd by platobný rozkaz doručil vedľajšiemu účastníkovi až po uplynutí lehoty na podanie odporu odporcovi. Tu je namieste upozorniť, že pri akceptovaní názoru o obmedzení lehoty vedľajšieho účastníka lehotou hlavného účastníka by v praxi determinovali zachovanie lehoty vedľajšieho účastníka na podanie opravného prostriedku (odporu) napr. aj také faktory ako miera aktivity či pasivity, prípadne personálnych možností administratívneho aparátu súdu. Názor o limitácii lehoty na podaní opravného prostriedku vedľajšieho účastníka lehotou hlavného účastníka nie je možný z objektívnych dôvodov. Vedľajší účastník je limitovaný v zásade dvoma zákonnými obmedzeniami a to ust. § 201 OSP a ust. § 93 ods. 4 OSP. Prípadný nesúhlas hlavného účastníka s podaným odporom, ktorý v jeho prospech podal vedľajší účastník, musí byť kvalifikovaný, teda hlavný účastník ho musí urobiť so znalosťou veci. Súd musí posúdiť osobnostné dispozície hlavného účastníka, správne chápať význam úkonu vedľajšieho účastníka a musí posúdiť aj samotný úkon, či tento je v prospech hlavného účastníka, ktorého v konaní podporuje, alebo tento úkon odporuje jeho záujmom. Poukázal na judikatúru Súdneho dvora EÚ. Žiadal uznesenie okresného súdu zrušiť.

Navrhovateľ vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že postup súdu bol správny. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydané v konaní pod sp. zn. 6Cdo 207/2011, podľa ktorého účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu ale nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie, to však napríklad neplatí pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje o žalobe platobným rozkazom tzv. skrátene konanie, kedy sa táto pomoc môže najskôr prejaviť až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor. Na základe uvedeného právneho názoru má navrhovateľ za to, že kým odporca nepodá odpor proti platobnému rozkazu, nenastanú ani účinky vzniku vedľajšieho účastníctva.

V prípade, ak by navrhovateľ aj pripustil, že vedľajší účastník má právo podať odpor, tak potom iba v tých prípadoch, kedy z hmotnoprávneho predpisu vyplýva výslovne spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom. V súdnej veci ale o takýto prípad nejde. Žiadal uznesenie okresného súdu potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania v sume 83,06 €.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 OSP prejednal a uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 OSP potvrdil z týchto dôvodov:

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy.

Okresný súd platobným rozkazom č. k. 4Ro/113/2012-28 zo dňa 03. 09. 2012 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1 172,81 € s prísl., súdny poplatok v sume 70 € a trovy právneho zastúpenia v sume 248,55 €, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde. Platobný rozkaz bol doručený odporcovi dňa 10. 09. 2012 o čom svedčí doručka nachádzajúca sa v spise (č. l. 27 spisu).

Dňa 20. 09. 2012 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcu. Vedľajšiemu účastníkovi bol platobný rozkaz doručený dňa 02. 11. 2012. Vedľajší účastník podal odpor proti vydanému platobnému rozkazu dňa 06. 11. 2012.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 1 OSP ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 3 OSP do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 4 OSP v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Zákonným predpokladom prípustnosti vedľajšieho účastníctva v prípadoch, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 93 ods. 1 OSP je právny záujem vedľajšieho účastníka na úspechu účastníka, na strane ktorého vstúpil do konania. Vedľajší účastník pomáha v konaní hlavnému účastníkovi a podporuje ho; poskytovaním pomoci navrhovateľovi alebo odporcovi sleduje ich záujmy, robí tak ale s cieľom prispieť k ochrane aj svojich práv plynúcich mu z hmotnoprávných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov. Vedľajší účastník sa usiluje dosiahnuť procesný úspech ním podporovaného účastníka. Legitimácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku sporu (§ 93 ods. 1 OSP) vyplýva priamo zo zákona, teda z ustanovenia § 93 ods. 2 OSP. V prípade právnickej osoby je nevyhnutné, aby predmetom jej činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Občiansky súdny poriadok v poznámke k uvedenému ustanoveniu odkazuje na niektoré osobitné predpisy, ktoré naznačujú, aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka. Jedným z takýchto osobitných predpisov je tiež zákon č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Vedľajší účastník môže do konania vstúpiť v ktoromkoľvek štádiu konania, až do jeho právoplatného skončenia, môže teda vstúpiť aj do rozkazného konania, do vydania platobného rozkazu. Vzhľadom na vyššie uvedené nie je potom možné vedľajšiemu účastníkovi uprieť právo podať odpor proti platobnému rozkazu. Potrebné je zohľadniť ustanovenie § 93 ods. 2 OSP, podľa ktorého ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Cieľom ustanovenia § 93 ods. 2 OSP (citovaným zákonným ustanovením bola do právnej úpravy zavedená druhá skupina resp. typ vedľajšieho účastníka s účinnosťou od 15. 10. 2008), bolo nepochybne rozšírenie ochrany práv v prípadoch, v ktorých existuje dôležitý verejný záujem. V praxi ide hlavne o právnické osoby zamerané na ochranu jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou, o združenia na ochranu spotrebiteľa a pod. V rámci tohto typu vedľajšieho účastníka sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Odvolací súd opakovane uvádza, že vedľajší účastník, ktorý môže vstúpiť aj do rozkazného konania, teda do vydania platobného rozkazu má právo podať odpor proti vydanému platobnému rozkazu.

V súvislosti so vstupom vedľajšieho účastníka do konania odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydaný v konaní sp. zn. 1Cdo 234/2004, v ktorom najvyšší súd vyslovil, že vedľajší účastník môže vstúpiť do konania kedykoľvek od okamžiku začatia konania až do vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu.

Odvolací súd sa ale nestotožňuje s názorom vedľajšieho účastníka v podanom odvolaní, že lehota na podanie odporu proti vydanému platobnému rozkazu nie je obmedzená lehotou hlavného účastníka, ale plynie vedľajšiemu účastníkovi samostatne od doručenia platobného rozkazu vedľajšiemu účastníkovi. Odvolacia lehota vedľajšieho účastníka je limitovaná odvolacou lehotou účastníka. Uvedené znamená, že ak vedľajší účastník vstúpi do rozkazného konania, súd mu doručí platobný rozkaz, ale jeho oprávnenie podať odpor trvá dovtedy, kým neuplynula lehota účastníka, ktorého v konaní podporuje. V opačnom prípade by bolo priznané vedľajšiemu účastníkovi viac procesných práv ako má hlavný účastník. Ak potom skončí lehota na podanie odvolanie (odporcu) hlavnému účastníkovi, nemôže

táto plynúť vedľajšiemu účastníkovi. Vedľajší účastník vstupuje do konania na strane toho účastníka, ktorému chce svojimi procesnými úkonmi pomáhať k úspechu v konaní; ich záujmy nemôžu byť protichodné. Zmyslom vedľajšieho účastníctva je „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil.

Odvolací súd zároveň poukazuje, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Potom nie je možné vychádzať z ustanovenia § 201 druhá veta OSP, teda, že z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, kedy môže podať odvolanie (odpor) aj vedľajší účastník.

Odvolací súd uložil vedľajšiemu účastníkovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania. V odvolacom konaní úspešný navrhovateľ (§ 142 ods. 1 OSP) žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania, tieto vyčíslil (§ 151 ods. 1 OSP). Trovami odvolacieho konania navrhovateľa sú trovy splnomocneného právneho zástupcu navrhovateľa a to za jeden úkon právnej služby - písomné podanie, vyjadrenie k odvolaniu. Odvolací súd priznal navrhovateľovi trovy odvolacieho konania v sume 83,06 €, ktoré pozostávajú z jedného úkonu právnej služby v sume 61,41 €, režijného paušálu v sume 7,81 €, + 20 % DPH v sume 13,84 €. Spolu trovy odvolacieho konania v sume 83,06 €. Túto sumu je povinný vedľajší účastník konania zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľa na jeho účet do 3 dní od doručenia uznesenia.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.